

BELGISCHE SENAAT

ZITTING VAN 17 DECEMBER 1912

Ontwerp van Wet wijzigende artikel 30 der koloniale wet.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

Artikel 30 van de koloniale wet bepaalt, in de laatste alinea, dat, in strafzaken, de uitspraken van het Belgisch gerecht, of van het koloniaal gerecht, kracht hebben van gewijsde en van rechtswege uitvoerbaar zijn zoowel in het moederland als in de Kolonie.

Er zijn evenwel moeilijkheden ontstaan wanneer het gold een vonnis in strafzaken door de koloniale rechtsmacht geveld, in België uit te voeren.

Men kan beweren dat vrijheidstraf met opgelegden arbeid, die in België niet bestaat, in de Belgische gevangnissen niet kan ondergaan worden.

De tweede alinea van artikel 30, die bepaalt door welke straffen zal vervangen worden de vrijheidstraf met opgelegden arbeid door de koloniale wet voorzien, heeft volgens deze zienswijze geen ander doel, dan aan de Belgische rechtbanken aan te duiden welke straffen zij moeten uitspreken wanneer zij een oordeel te vellen hebben over misdrijven in de Kolonie gepleegd. Zij laat niet toe de vrijheidstraf met opgelegden arbeid te vervangen door deze zelfde straffen, wanneer er spraak is in België een vonnis uit te voeren dat in de Kolonie geveld werd.

Dientengevolge zullen de beteugelende uitspraken der koloniale rechtbanken, op heden maar in de Kolonie kunnen uitgevoerd worden en in ieder geval, welk ook de duur der uitgesproken straf weze, moet de veroordeelde in België gevonden, naar Congo worden overgebracht.

Deze toestand behoort gewijzigd te worden. Hij kan voor den veroordeelde gevolgen hebben, buiten verhouding met de gewichtigheid der feiten en de opgelopen straf; hij brengt voor de koloniale schatkist aanzienlijke uitgaven teweeg; feitelijk zou hij ten slotte de oorzaak zijn dat een groot aantal vonnissen door de beteugelende rechtbanken der Kolonie geveld, zonder uitvoering zouden blijven.

Anderzijds, dezelfde redenen die zich in België verzetten tegen de uitvoering der straffen door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken, verzetten zich ook in de Kolonie tegen de uitvoering der vonnissen door de Belgische rechtbanken geveld.

Het Ontwerp van Wet, dat aan de Kamers ter overweging wordt aangeboden heeft ten doel, in deze nadeelen te verhelpen. Door aanvullende bepalingen geeft het gelegenheid de rechterlijke beslissingen uit te voeren, die in de laatste alinea van artikel 30, van rechtswege uitvoerbaar zijn verklaard.

Met de straffen te bepalen die werkelijk in België of in de Kolonie zullen worden ondergaan, drukt het Ontwerp van Wet heel en al de gedachte uit : dat de grondregelen der Belgische en der koloniale beteugelende wetgeving te gelijkertijd moeten geëerbiedigd worden.

De vrijheidstraf met opgelegden arbeid wordt in Congo door de niet-inlanders ondergaan onder den vorm van afzondering in eene cel.

De beteugelende bepalingen die het maximum der vrijheidstraf met opgelegden arbeid vaststellen, de rechters bij het uitspreken der straffen, houden rekening met het stelsel van afzondering waaraan de veroordeelde zal onderworpen zijn.

Wanneer in België, het Wetboek voor strafvordering werd uitgevaardigd, was het stelsel van gemeenschappelijke opsluiting in voege; de invoering van het stelsel der cellulaire gevangenschap, die voor strenger gehouden wordt, had voor gevolg de wet van 4 Maart 1870 op de vermindering der straffen in de afzondering ondergaan.

Het Ontwerp van Wet eerbiedigt zoowel den eersten toestand als den tweeden. Het beslist dat de straffen opgelopen uit hoofde van inbreuken in de Kolonie begaan, nooit zullen verminderd worden, zij wezen dan ook in België uitgesproken en ondergaan, of in België uitgesproken en in België ondergaan.

Het ware niet billijk dat de dader van een misdrijf, in Congo gepleegd, die daarenboven, zelfs in België, volgens de koloniale wet moet worden geoordeeld, beter behandeld weze wanneer hij in België wordt geoordeeld of er naartoe vlucht alvorens de straf te hebben ondergaan die hem in de Kolonie zou worden opgelegd.

Het ontwerp beslist anderzijds dat, in geval van uitvoering in de Kolonie, de straffen die in België uitgesproken worden uit hoofde van inbreuken buiten de Kolonië bedreven, zullen verminderd worden overeenkomstig de wetten welke in België van kracht zijn. De veroordeelde zal in de Kolonie behandeld worden zooals hij het in het moederland zou geweest zijn.

Tegen het stelsel van het ontwerp zou men kunnen opwerpen dat de Belgische rechters bij het uitspreken der straffen, altijd de vermindering in acht nemen, voortvloeiend uit het stelsel der cellulaire gevangenschap, dat tegenwoordig algemeen in zwang is.

Het Ontwerp van Wet zal hun juist voor oogen leggen dat de straf die zij zullen uitspreken niet zal verminderd worden wanneer zij zullen rechtspreken over inbreuken in de Kolonië begaan.

Bovendien is een ontwerp tot afschaffing van de wet van 4 Maart 1870 aan de Kamers voorgelegd.

Het Ontwerp van Wet voorziet nog het geval waarbij een niet-inlandsch veroordeelde, in de Kolonie hoofdstraffen ondergaat, die te zamen meer dan één jaar vrijheidstraf met opgelegden arbeid bedragen. Bij deze veronderstelling maakt het de overbrenging van den gevangene naar België mogelijk.

Het klimaat van Congo laat in het algemeen geen lang verblijf in die streek toe; de groote straffen onder den vorm van vrijheidstraf met opgelegden arbeid kunnen in de Kolonie niet uitgedaan worden.

Menschlievender wijze opgevat, laat het ontwerp de overbrenging naar de Belgische gevangenissen toe. Het maakt deze overbrenging niet verplichtend; het geeft de Regeering het vermogen deze in ieder bijzonder geval te bevelen. Rekening houdende met al de omstandigheden, zal de Regeering van dit vermogen gebruik maken telkens een ernstig belang het zal eischen.

Het ontwerp handelt eveneens over de uitvoering der veroordeelingen tot geldboeten.

Deze veroordeelingen kunnen in België of in Congo uitgevoerd worden. De geldboeten opgelopen wegens misdrijven in de Kolonie bedreven komen de koloniale schatkist ten goede.

Artikel 7 van het ontwerp regelt de voorwaardelijke invrijheidstelling. Wat den duur betreft van de gevangenzitting en het beloop der straffen, daarvoor staat als grondregel: dat de veroordeelde onderworpen blijft aan de wet van de plaats waar de inbreuk begaan werd.

Eene bijzondere rechtspleging is moeten worden voorzien, rekening houdende met de bijzondere gevallen waarop het Wetsontwerp toepaselijk is.

Artikel 8 heeft voor doel den grondregel te behouden van de wetgeving van het moederland, luidend als volgt: de voorwaardelijke veroordeeling mag niet verleend worden aan iemand die vroeger boetstraffelijk of lijfstraffelijk veroordeeld werd.

Daar het onderscheid tusschen inbreuken, misdrijven en misdaden in de koloniale wetgeving niet bestaat, verwijst artikel 8 naar de straffen die in België als boetstraffelijk of lijfstraffelijk zouden aanzien worden.

De Minister van Justitie,
CARTON DE WIART.

De Minister van Kolonië,
RENKIN.

PROJET DE LOI
modifiant l'article 30 de la loi coloniale.

Albert,

ROI DES BELGES.

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Nos Ministres
de la Justice et des Colonies,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Projet de Loi dont la teneur suit
sera présenté en Notre Nom aux
Chambres législatives par Nos Minis-
tres de la Justice et des Colonies :

ARTICLE PREMIER.

Les individus condamnés par la
justice belge ou la justice coloniale à
des peines privatives de la liberté les
subiront dans les prisons belges ou
dans les prisons coloniales, suivant
qu'ils auront été trouvés en Belgique
ou dans la Colonie.

ART. 2.

Lorsque l'exécution est poursuivie
en Belgique, la servitude pénale pro-
noncée par les tribunaux de la
Colonie est remplacée, si elle ne
dépasse pas cinq ans, par un empri-
sonnement de même durée; si elle
est de plus de cinq ans, mais ne
dépasse pas dix années, par une réclu-
sion de même durée; si elle dépasse

ONTWERP VAN WET
wijzigende artikel 30 der koloniale wet.

Albert,

KONING DER BELGEN.

*Aan allen tegenwoordigen en toeko-
menden, HEIL.*

Op voorstel van Onze Ministers
van Justitie en van Koloniën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ
BESLUITEN :

Het volgend Ontwerp van Wet zal
in Onzen Naam door onze Ministers
van Justitie en van Koloniën aan de
Wetgevende Kamers ter overweging
aangeboden worden :

EERSTE ARTIKEL.

De personen door het Belgisch
gerecht of het Koloniaal gerecht ver-
oordeeld tot vrijheidroovende straf-
fen, zullen deze ondergaan in de Bel-
gische gevangenissen of in de Kolo-
niale gevangenissen, naarvolgens zij
in België of in de Kolonie zullen
gevonden worden.

ART. 2.

Wanneer de strafuitvoering ver-
volgd wordt in België, wordt de
vrijheidstraf met opgelegden arbeid
door de rechtbanken der Kolonie uit-
gesproken, vervangen door eene
gevangenzitting van denzelfden duur,
indien zij vijf jaar niet te boven gaat;
indien zij vijf jaar te boven gaat maar
niet meer bedraagt dan tien jaar, door

dix années, par les travaux forcés de même durée.

Ces peines ne peuvent être réduites par application de la loi du 4 mars 1870.

ART. 3.

Lorsque l'exécution en est poursuivie dans la Colonie, les peines privatives de la liberté prononcées par les tribunaux belges, du chef d'infractions commises dans la Colonie, sont remplacées par une servitude pénale de même durée; celles prononcées pour des infractions commises hors la Colonie sont remplacées par une servitude pénale réduite conformément aux lois en vigueur en Belgique.

ART. 4.

Les condamnés, autres que les indigènes de la Colonie ou des colonies voisines, qui subissent dans les prisons coloniales des peines principales de servitude pénale dont le total dépasse un an, peuvent être transférés dans les prisons belges.

Le transfert sera ordonné par arrêté royal sur la proposition du Ministre de la Justice et du Ministre des Colonies.

ART. 5.

Un arrêté royal détermine le prix de la journée d'entretien dans les prisons belges et dans celles de la Colonie.

La Colonie supporte les frais de détention et les frais de transfert

eene opsluiting van denzelfden duur; indien zij meer bedraagt dan tien jaar, door dwangarbeid van denzelfden duur.

Deze straffen kunnen niet verminderd worden door toepassing van de wet van 4 Maart 1870.

ART. 3.

Wanneer de strafuitvoering er van vervolgd wordt in de Kolonie, worden de vrijheidroovende straffen, door de Belgische rechtbanken uitgesproken uit hoofde van inbreuken in de Kolonie begaan, vervangen door eene vrijheidstraf met opgelegden arbeid van denzelfden duur; deze, uitgesproken voor inbreuken buiten de Kolonie begaan, worden vervangen door eene vrijheidstraf met opgelegden arbeid, verminderd overeenkomstig de in België van kracht zijnde wetten.

ART. 4.

De veroordeelden, met uitzondering van de inlanders der Kolonie of der naburige koloniën, die in de koloniale gevangenissen hoofdstraffen ondergaan onder den vorm van vrijheidstraffen met opgelegden arbeid waarvan het totaal één jaar te boven gaat, kunnen naar de Belgische gevangenissen worden overgebracht.

De overbrenging zal, op voorstel van den Minister van Justitie en van den Minister der Koloniën, bij koninklijk besluit bevolen worden.

ART. 5.

Een koninklijk besluit bepaalt den prijs voor een dag onderhoud in de Belgische gevangenissen en in deze der Kolonie.

De Kolonie draagt de kosten van gevangenhouding en de kosten van over-

encourus pour les infractions jugées par les tribunaux coloniaux ou par les tribunaux belges statuant sur des infractions commises dans la Colonie.

ART. 6.

Le recouvrement des amendes prononcées par les tribunaux belges ou les tribunaux de la Colonie peut être poursuivi en Belgique et dans la Colonie.

Le produit des amendes prononcées par les tribunaux de la Colonie et par les tribunaux belges du chef d'infractions commises dans la Colonie est versé au Trésor colonial.

Le produit des amendes perçues dans la Colonie, mais prononcées par les tribunaux belges du chef d'infractions commises hors la Colonie, est versé au Trésor métropolitain.

ART. 7.

En ce qui concerne la libération conditionnelle, les condamnés sont soumis aux dispositions de la loi belge ou à celle de la loi coloniale selon qu'ils subissent leurs peines ou se trouvent en état de liberté conditionnelle en Belgique ou dans la Colonie.

Toutefois, les dispositions de la loi coloniale sont applicables, quant à la quotité des peines et à la durée de l'emprisonnement à subir, aux condamnés qui subissent en Belgique des peines prononcées du chef d'infractions commises dans la Colonie.

La mise en liberté des individus condamnés par les tribunaux de la Colonie est ordonnée par le Ministre de la Justice après avis du directeur et de la commission administrative

brenging, opgelopen voor de inbreuken die gevonnist werden door de koloniale rechtbanken of door de Belgische rechtbanken, rechtsprekend over inbreuken in de Kolonie begaan.

ART. 6.

De invordering der boeten, door de Belgische rechtbanken of de rechtbanken der Kolonie opgelegd, kan in België en in de Kolonie vervolgd worden.

De opbrengst der boeten, door de rechtbanken der Kolonie en door de Belgische rechtbanken opgelegd uit hoofde van inbreuken in de Kolonie begaan, wordt in de koloniale Schatkist gestort.

De opbrengst der boeten in de Kolonie ontvangen, maar door de Belgische rechtbanken opgelegd voor inbreuken buiten de Kolonie begaan, wordt in de Schatkist van het moederland gestort.

ART. 7.

Aangaande de voorwaardelijke invrijheidstelling, zijn de veroordeelden onderworpen aan de bepalingen der Belgische wet of aan die der koloniale wet, naarvolgens zij hunne straffen ondergaan of in staat van voorwaardelijke vrijheid verkeerden in België of in de Kolonie.

Evenwel, voor wat het beloop der straffen en den duur der te ondergane gevangenzitting betreft, zijn de bepalingen der koloniale wet toepasselijk op de veroordeelden welke in België straffen uitdoen die uitgesproken werden voor inbreuken in de Kolonie begaan.

De invrijheidstelling der personen, door de rechtbanken der Kolonie veroordeeld, wordt bevolen door den Minister van Justitie, na advies van den Bestuurder en van de Commissie

de l'établissement pénitentiaire ainsi que du procureur général près la cour dans le ressort de laquelle est situé cet établissement.

La mise en liberté des individus condamnés par les tribunaux belges est ordonnée par le Gouverneur général et, dans les territoires constitués en vice-gouvernement général, par le Vice-Gouverneur général, après avis du directeur de la prison et du procureur général près le tribunal d'appel dans le ressort duquel elle est située.

ART. 8.

La disposition suivante formera l'alinéa final de l'article 9 de la loi du 31 mai 1888 :

Sont assimilées aux condamnations pour crime ou délit visées ci-dessus, les condamnations à une amende de plus de 25 francs ou à une servitude pénale de plus de sept jours prononcées par les tribunaux de la Colonie.

Donné à Bruxelles, le 14 décembre 1912.

van beheer van het tuchthuis, alsook van den Procureur generaal bij het Hof in wiens rechtsgebied dit tuchthuis gevestigd is.

De invrijheidstelling der personen, door de Belgische rechtbanken veroordeeld, wordt bevolen door den Algemeenen Gouverneur en, in de gewesten die een Onderalgemeen Bewind uitmaken, door den Onderalgemeenen Gouverneur, na advies van den Bestuurder der gevangenis en van den Procureur generaal bij de rechtbank van Beroep in wier rechtsgebied de gevangenis gelegen is.

ART. 8.

De volgende bepaling zal de laatste alinea uitmaken van artikel 9 uit de wet van 31 Mei 1888 :

Worden gelijkgesteld met hierboven bedoelde veroordeelingen voor misdaad of misdrijf, de veroordeelingen tot eene boete van meer dan 25 frank of tot vrijheidstraf met opgelegden arbeid van meer dan zeven dagen, door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken.

Gegeven te Brussel, den 14ⁿ December 1912.

ALBERT.

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,

Van 's Konings wege :

De Minister van Justitie,

CARTON DE WIART.

Le Ministre des Colonies,

De Minister van Koloniën,

RENKIN.